

det sådan set allerede passé at gentage, hvad jeg sagde på det tidspunkt. Men det er klart, at jeg her som i andre tilfælde tager udgangspunkt i det, der er de eksisterende regler her i landet.

Jeg kan sige til hr. Keld Albrechtsen, at de 6 måneder jo specielt gælder for de Schengenrelaterede regler, hvor der er en særlig procedure. Men når det gælder det øvrige område, så er man jo netop nu ved at forhandle nogle tilslutningsklausuler, som det hedder, med EU, altså en køreplan for vores eventuelle tilslutning fra gang til gang.

Med hensyn til spørgsmål om pakkeløsning vil jeg sige, at jeg stadig væk har den holdning, at vi tager stilling fra sag til sag. Men der kan jo være behov for at se nogle ting i en sammenhæng. Det var i øvrigt også noget, jeg fremførte på sidste rådsmøde. Det var oppe og vende, at de her ting jo kan spille sammen på den ene eller den anden måde, og det skal vi selvfølgelig ikke være blinde for. Men der er ingen ændring i min holdning.

Frank Dahlgaard (UP):

Jamen tak for svaret. Men tilbage bliver spørgsmålet: Hvad er regeringens politik, eller man skal måske sige langsigtede politik på dette område, hvis der er sådan en? Ønsker man grundlæggende de fire forbehold, som Danmark har over for EU-traktaten, ophævet, altså også forbeholdet vedrørende de retlige og indre anliggender, eller gør man det ikke?

Jeg er egentlig godt tilfreds med, at man har den situation omkring det retlige forbehold, som man har i dag.

Peter Skaarup (DF):

Ja, jeg vil sige tak for svarene. Normalt er ministeren jo vældig flink til at svare på de spørgsmål, der bliver stillet her i Folketingssalen, måske modsat et par af ministerkollegerne. Men lige nøjagtig i det her tilfælde synes jeg ikke helt, jeg fik svar på det, jeg spurgte om.

Jeg spurgte: I det øjeblik, regeringen gik til det ministerrådsmøde, hvor man første gang drøftede de her nye EU-regler på familiesammenføringsområdet, der er mere lempelige end dem, vi har i dag, gjorde man sig så ikke nogle tanker om, hvor mange flere familiesammenførte det ville have betydet pr. år, hvis sådanne regler havde været gældende i Danmark f.eks. i år, næste år og i årene frem? Det var det ene spørgsmål.

Og det andet var: Når nu ministeren, selv om ministeren ikke har siddet så lang tid på sin

post, har deltaget i en række EU-ministerrådsmøder, har ministeren så ikke dannet sig et billede af, om det er en god idé, at Danmark fortsat har et retligt forbehold på det område, eller om vi skal afskaffe det?

Jeg kunne godt tænke mig et signal fra ministeren om, om det er en god idé, at vi beholder det forbehold. Det mener vi i Dansk Folkeparti at det er, men har ministeren en opfattelse, der er anderledes end den, eller mener ministeren, det er en god idé, at vi beholder forbeholdet?

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg synes ikke, jeg fik svar fra ministeren, for det her kan jo også gennemføres under respekt for vores forbehold.

Jeg vil godt høre, hvad regeringens politik er, for da vi havde Tampere-topmødet, kom statsministeren jo hjem og sagde, at nu havde vi vedtaget nogle ting på asylområdet. Vi skulle have en fælles politik på asylområdet, og det havde Danmark tilsluttet sig.

Så det, jeg ønsker ministerens svar på, er: Vil regeringen arbejde for, at Danmark kan være med til at sikre, at asylansøgere får nogle minimumsrettigheder, være med til at sikre, at landene ikke konkurrerer mod hinanden om at skabe dårlige forhold for at undgå asylansøgere, med andre ord lave en fælles asylopolitik, der kan sikre det? Vil regeringen være med til at arbejde for det? Det var mit spørgsmål. Ikke konkret, om man vil tilslutte sig, for vi kender jo ikke resultatet, men vil regeringen være med til, at Danmark tilslutter sig det?

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Og så har jeg overset hr. Keld Albrechtsen. Det har jeg fortrudt, så værsgo.

Keld Albrechtsen (EL):

Tak hr. formand. Jeg vil også gerne sige tak til ministeren for bekræftelsen af, at vi i Folketinget tager stilling fra sag til sag, og jeg forstår meget vel, hvis ministeren ikke i mere direkte form ønsker at kritisere formanden for Folketingets Europaudvalg.

Så vil jeg bare spørge ministeren: Betyder det så, at vi kan være enige om, at vi vil gå frem efter det princip, at dér, hvor der bliver tale om EU-lovgivning, som forbedrer flygtninges og indvandreres retsstilling, f.eks. fremrykning af familiesammenføring eller appelmulighed for flygtninge, vil vi gå ind og sige ja til, at de regler også skal gælde i Danmark, og dér, hvor der bli-